

Så forskelligt kan det være

Tre herrer udgået fra kunstakademierne blæser på den tekniske perfektion. En kvindelig kunstner fra designskolen stræber derimod efter perfektionen. Sydslesvigs Danske Kunstforening viser en ny udstilling i Flensborg.

UDSTILLING

Flensborg. Fire kunstnere arbejder med traditionelle medier på en utraditionel måde. Sydslesvigs Danske Kunstforening viser en udstilling med en maler, en grafiker, en keramikker og en kunstner, der arbejder med stramajbroderi. Lisbeth Eugenie Christensen, Svend-Allan Sørensen, Sophus Ejler Jepsen og Thomas Wolsing har hver deres univers, men mødes alligevel et fælles sted i Flensborg - og det ikke blot i geografisk forstand. »Landskab« er en titel, der er blevet til i en legende stund de fire kunstnere imellem. Nærmest som en blanding af landskab og redskab.

Svend-Allan Sørensen arbejder oftest med forskellige former for grafik, som han gerne installerer i større sammenhænge, så der nærmest er tale om installationer. Han er ikke den, der fylder mest på udstillingen, men man ser ham med det samme. Linoleumssnittene »Animal Soup of Time« er fine eksempler på hans humoristiske og underfundige indgang til kunsten - både med hans ordspil i linoleumssnit, som han har skrevet med en amatøragtig skrift. Det er ikke teknikken eller udfoldelsen, der er det væsentlige her. Svend-Allan Sørensen bryder med traditionen og skriver sine budskaber med venstre hånd, næsten barnligt: »The hunter gets captured by the game« eller »Away he goes and the crows after him«.

Teksterne er stærkt billedskabende og sætter gang i associationerne. Dyrene spiller ofte en hovedrolle som metafor i hans tekstbilleder, der bygger videre på det, han har arbejdet med, siden han kom ud fra Det Fynske Kunstakademi i 2002: Naturen i kunsten.

Farver af sten

Der er også natur i Sophus Ejler Jepsens keramiske indslag på udstillingen. På porcelænen uden glasur maler han med stenmel fra sten, han har fundet i naturen og bagefter knust. Stemmelen er blandet med vand, malet på den ru overflade og til sidst brændt ved 1200 grader. Grene, kviste, blade og eksempler på de sten, der har givet farven, pryder montrene på udstillingen.

Det er ikke klassiske former, Sophus Ejler Jepsen følger, og han er permanent eksperimenterende, også i materialerne. Der er forskellige intensiteter i hans motiver og farvelag på porcelænet. Som farverne på de blomster og planter, der pryder den traditionelle porcelæn, er noget, vegetationen selv hiver op fra jorden, henter han også selv sine brune, rustrøde eller sorttonede farver i jorden.

Broderede budskaber

Thomas Wolsing flyttede for en halv snes år siden til Thy og har siden sat sig for at vise det, der gemmer sig under udkantens barske overflade. Thomas Wolsing har fotografe-

Svend-Allan Sørensens værker forbindes ofte med lune, leg og nysgerrighed.

(Fotos: Hans Christian Davidsen)

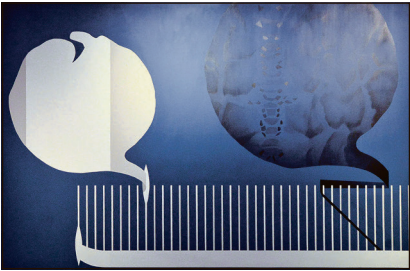
Thomas Wolsing beskæftiger sig med landskab og randområder i udkantsdanmark - på stramajbroderi.

Sophus Ejler Jepsen indvier en udstillingsgæst i sine teknikker.

ret forfaldne huse, lavet korsstingsmønstre over dem og bedt en række kvinder brodere. Farverne er stærke og smukke, mens motiverne er tomme, forladte og uden liv. Men hvad får en kunstner til at kaste sig over noget så mormoragtigt som korsstingsbroderi? Wolsing er ganske enkelt inspireret af mødet med de tomme og faldefærdige huse, der findes rundt omkring i den danske udkant, og

som er sten i skoen på omverdenen, naboerne, kommunen, turister. Samtidig har han forelsket sig i korsstingsbroderiet, som man kender det fra genbrugsbutikkernes puder og klokkestrengene til væggen. Broderiet repræsenterer en verden af i går. Men der er ikke forfaldet i sig selv, Thomas Wolsing er fascineret af. Sammenstødet i mødet mellem korssting og den skinbarlige realisme gør, at man ikke rigtig ved, om man

Akrylbillede af Lisbeth Eugenie Christensen.

skal grine eller græde. Motiverne er baseret på fotografier, som Wolsing har taget af forladte og faldefærdige huse i Thy.

Teknisk perfektion

Man plejer at sige kvinderne først, men vi tager Lisbeth Eugenie Christensen til sidst. Hun skiller sig ud fra de tre mandlige kunstnere ved ikke at have en baggrund fra akademierne. Lisbeth Eugenie Christensen er uddannet på Designskolen i Kolding, og mens hendes mandlige kolleger ingenlunde tilstræber teknisk perfektion, så er det lige netop det, hun gør. Lisbeth Eugenie Christensen har en klassisk baggrund som tegner og

RESUME

Für drei Herren mit einem Abschluss von der Kunstakademie spielt der technische Perfektionismus keine Rolle. Eine Künstlerin der Designschule hingegen strebt nach Perfektion. Sydslesvigs Danske Kunstforening zeigt eine neue Ausstellung in Flensburg mit Svend-Allan Sørensen, Sophus Ejler Jepsen, Thomas Wolsing und Lisbeth Eugenie Christensen. Sie benutzen alle traditionelle Medien, doch sie entfalten sich nicht traditionell.

er ikke bange for de store formater - 130 gange 300 centimeter blot for at nævne størrelsen på ét af billederne, »Status 2014«, som det hedder. Især det aflange format egner sig til at give billedet et forløb eller en fortælling, og det er denne kunst, Lisbeth Eugenie Christensen mestrer.

I hendes billeder er genkendelige motiver, der fører beskueren på vej, men også elementer, der stikker udenfor, og som virker som optiske bedrag. Tegninger fra en skov er i et af hendes akrylbilleder, »Skovfyrre II«, arbejdet ind i det store motiv. Lisbeth Eugenie Christensen arbejder med perspektivet, og selv om hendes kunst kan virke meget kontrolleret, er det intuitivt. På den ene side er der det løsslupne, på den anden side det kontrollerede, og sådan bliver billederne sindbilleder på livet.

Sydslesvigs danske Kunstforening: Landskab. Udstilling på Dansk Centralbibliotek for Sydslesvig - varer til den 25. februar.

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de